

[Bernhard Baunsgaard]

altså i velfærd, og jeg kan godt sige her som indgang til denne diskussion om regeringens skattereform, at man får ikke os med til uden videre at sætte det som et hovedmål, at skattetrykket skal være lavt. Vi vil have at vide, hvad det så er, man vil spare på yderligere. Vi vil godt være med til at spare på militærudgifterne, det vil regeringen ikke, men så er der også grænser for, hvor lavt skattetrykket kan blive, for vi vil ikke sprænge velfærdssamfundet i luften.

Det er sagt fra den konservative ordførers side, at det er en god redegørelse. Den begynder med, at regeringen har til hensigt at søge gennemført en reform af det nuværende skattesystem. Det synes jeg også er et godt mål at sætte sig. Hvordan ser det så ud? Ja, så siger man, at det, der er i vejen med det nuværende system, er skattens størrelse, og den har jeg allerede omtalt. Skatten er for mig ikke noget, man uden videre kan sige er for stor. Det kommer an på, hvad man får for den. Får man gratis sygebehandling, får man et godt skolesystem og uddannelsessystem, og får vi en god kulturstøtte, så er en høj skat ikke uden videre noget, som man bør tage afstand fra. Det vil jeg gerne have sagt.

Derefter kommer regeringen med den høje marginalbeskatning og siger, at reglerne er for udviklede, men man nævner ikke her, hvad jeg synes er fatalt, at man totalt mangler progression i det danske skattesystem. Er der nogen, er det i hvert fald ikke svært for folk med høje indkomster at skabe sig et degressivt skattesystem, altså faldende procentsatser med stigende indkomst. Før man tager det ind, bliver det meget vanskeligt at komme videre, men jeg tror heller ikke, at regeringen sagligt vil forsøge at bestride, at det er meget nemt for de fleste med store indkomster at skaffe sig lave procentsatser i skatten set i forhold til bruttoindkomsten, for det kan ikke sagligt bestrides.

Så siger regeringen, at man gerne vil lette på indkomstbeskatningen ved at flytte skatten bort fra indkomsten og over på forbrugget, og så peger man som forbrugsbeskatning på moms. Ingen har vist kunnet betvivle, at jo mindre éns indkomst er, jo større del af den må man bruge til indkøb af varer, der er momsbelagt, og når det er forholdet, må man, ligegyldigt hvad man end siger, indrømme, at momsens trykker nedad. Det kan

ikke være andet. Det kommer vel også frem i den betragtning, at det er meget nemt for en indkomst på 100.000 kr. – det er arbejdsløshedsdagpengene – at bruge skattelettelsen op på den forøgede moms, men kommer man op i den anden ende af skattesystemet, skal man være endog meget dygtig, hvis man vil bruge sin skattelettelse op. Dertil skal der nemlig et momsbelagt forbrug af størrelsesordenen 300.000 kr., før skattelettelsen er brugt op.

Det andet, man gerne vil, er at røre ved marginalbeskatningen af personer, og derfor foreslår man, at man uden videre stryger det andet trin; og når skatteudspillet her skulle være gennemført, sætter det andet trin og sidste trin ind ved 160.000 kr. Ja men hvis man ikke i forvejen har lært at skattetænke, vil man bestemt forstå det, når man får at vide, at de første skattepligtige 160.000 kr. belægges med 48 pct., mens de næste 1.000 kr., man tjener derover, belægges med 73 pct., altså 25 pct. mere. Har man ikke forstået værdien af at anskaffe fradrag, så forstår man det i hvert fald efter dette udspil.

Man siger – men det forstår jeg ikke rigtig – at beskatningen af den først og sidst tjente krone bliver den samme for flest mulige skatteydere. Hvis man skal sige det på jævnt dansk, vil det sige, at regeringen går væk fra personfradraget, for ellers kan man ikke komme til at beskatte den først tjente krone, men det kan naturligvis være, at man ikke har tænkt sig tilstrækkeligt om. Der står udtrykkeligt den først og den sidst tjente krone, men det skal vel være – desværre – den først og den sidst beskattede krone. Det står sp. 5861 under a.

Når jeg trækker dette frem, er det, fordi der er et andet element i vores skattesystem, som man nu er nødt til at se på. Regeringen taler om personfradragets betydning. Ja vel, vist har personfradraget betydning, men så stor betydning, som venstres ordfører heroppe tillagde det, har det aldeles ikke. Venstres ordfører, og så vidt jeg husker også den konservative, sagde, at man kan lave progression ved hjælp af personfradraget. Ja tak, i den skattepligtige indkomstbeskatning, men ikke i den virkelige indkomstbeskatning. Folk kan jo kun få personfradraget til at virke, efter at fradragene er sket. For bruttoindkomsten vil personfradraget ikke have særlig stor virkning.